

[Mette Madsen]

forstærkningerne, hvor vi allerede har modtaget de nødvendige våbenlagre m.v.

På grund af hele den storpolitiske udvikling har vi altså ikke fået øremærket amerikanske marinetropper til Danmark. Hermed er også diskussionen om de tunge depoter bragt til et måske lidt uforudset ophør. Det er godt, at sagen nu er på plads, og at der er taget en hurtig beslutning.

Jeg skal dog ikke tilbageholde en bemærkning om, at havde regeringen været lige så meget på tærne som den norske, kunne vi måske have fået øremærket en brigade også til Danmark, men nu har vi altså sikret os, at de tilbageværende styrker, når Norge har fået sit, kan blive sat ind overalt fra Elben til Nordkap.

Det må vel også være rigtigt – og ministeren kom selv ind på det i sin redegørelse – at vi på et eller andet tidspunkt får drøftet de problemer, som det endelige tilsagn om forstærkninger kan medføre i retning af sikring af landgangssteder, minerydninger osv. Der vil altid være problemer, jfr. formålsparagraffen, for forsvaret, hvor vi jo dels skal kunne føre en udholdende kamp, dels fortsætte kampen sammen med de allierede styrker. Dertil kommer, som jeg altså her har nævnt, at vi også må sikre de landsætningsområder, hvor vi skal modtage disse styrker, hvad enten det er havne ved vandet eller lufthavne.

Allerede forud for denne debat var det klart tilkendegivet af dem, der har ønsket den, at man ville have afgørelsen om forstærkningerne udskudt. Jeg synes, der er grund til at hilse med tilfredshed, hvad jeg også sagde tidligere, at der var en bred tilslutning gennem hele den parlamentariske proces. Skulle vi ustandselig afvente forespørgselsdebatter, kunne vi jo aldrig nå frem til en beslutning. Derfor betragter jeg denne debat – selv om den måske kan klare et og andet op hen ad vejen – som først og fremmest en demonstration fra modstanderne af NATO og fra modstanderne af Danmarks forsvars- og sikkerhedspolitik i det hele taget. Der er grund til at takke ministeren for den redegørelse, han har givet.

Gert Petersen (SF):

Jeg hørte godt, hr. Palle Simonsen sagde, at det var en uinteressant diskussion. Han

kom med to begrundelser, nemlig at de bebrejdelser, som vi andre kom med, jo alligevel ikke passede, og så også en anden, som var ret uinteressant, men han kom ikke med den virkelige begrundelse, for det er på en måde en uinteressant diskussion. Beslutningen er taget. Ministeren slutter sin tale med at fortælle os, at han har svaret NATO, at Danmark tiltræder det forslag, som NATO har udarbejdet. Derfor kan man selvfølgelig godt sige, at det på en måde er uinteressant, at vi bagefter drøfter, om det er rigtigt, hvad regeringen har gjort, for den har gjort det. Det må være en ejendommelig fornemmelse for befolkningen, da det jo under alle omstændigheder er den, det går ud over, hvis det endelig går galt. For forsvarsministeren – jeg tror såmænd også hr. Palle Simonsen – skal såmænd nok finde ly i en eller anden kommandobunker eller et sted, hvor man opbevarer amtmænd eller fremtrædende ministre osv., men den store befolkning, som vil blive ramt, hvis det går galt, tager man ikke med på råd. Det synes jeg ikke er uinteressant, men tværtimod aldeles interessant.

Under debatten her får vi nu at vide, hvad det er for nogle styrker, der er tale om, og der bliver også sagt noget om, under hvilke forhold de skal føres hertil.

Jeg vil først sige nogle ord om styrkerne. Hvad skal vi f.eks. med en amerikansk marine amphibious force på op til 25.000–30.000 mand? Det drejer sig om en offensiv landgangsstyrke. Der er jo talt meget om østlige landgangsstyrker, der træner i Østersøen. Forbereder de sig på at gå i land i Danmark, spørger man. Men denne amerikanske landgangsstyrke, der skal placeres i Danmark, hvor skal den gå i land? Det påstås, at NATO kun tjener forsvarsformål i modsætning til Warszawapagten, der forbereder et angreb. Hvad skal vi så med en amerikansk ren angrebsstyrke her hos os?

Ikke nok med det. De fly, der er tale om, er dels luftforsvarsjagere, dels jagerbombere. Nogle af de typer, der er nævnt, kan oven i købet udstyres med atombomber. De behøver ikke at være det. Det er jo hyppigt blevet understreget af regeringen, at det danske forbehold over for kernevåben kun gælder under de nuværende omstændigheder, men det er vist efterhånden sluppet ud, at NATO har en atomkrisstrategi, som både bygger på førstegangsbrug af atomvåben og på brug af